269

19

OFFICIUM IN FESTO CONVERSIONIS S. AUGUSTINI EPISCOPI, CONFESSOR. ET ECCLESIÆ DOCT.

Sub ritu duplici recitandum in omnibus Regnis, ac Dominiis Regi Catholico ſubjectis ex Decr. S. R. C. 25. Maj. 1726. & ex alio infrà.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

In Hymno ad Veſperas, & Matutinum.

Ilte Confeſſor Domini, colentes,
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus colitur renatus
Flumine ſacro.

Ad Magnificat.

Antiphona. Exultemus in Deo ſalutari noſtro, quia reſpexit ad preces, & lachrymas ancillæ ſuæ Monicæ ſuper deſiderium ejus: ecce Auguſtinus Omnipotenti brachio ad veritatem converſus eſt, & magnus Eccleſiæ Doctor evaſit, alleluja.

* Ora-

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Beati Augustini Confessoris tui, atque Pontificis mirabili Conversione decorasti: præsta quæsumus, ut sicut Ecclesiam tuam propulsis erroribus protegit, ita corda nostra precibus suis contra malignos spiritus, tua gratia irrigante, defendat. Per Dominum.

IN I. NOCTVRNO.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio i. *c. 7.*

SCimus enim, quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. Quod enim operor, non intelligo: non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est. Scio enim quia non habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum. Nam velle, adjacet mihi: perficere autem bonum, non invenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio: jam non ego operor illud, sed quod habitat in me, peccatum. Invenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adjacet.

℞. Euge serve.

Lectio ii. cap. 7 & 8.

COndelector enim legi Dei secundùm interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Gratia Dei per Jesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente servio legi Dei: carne autem legi peccati. Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Jesu: qui non secundùm carnem ambulant,

264. 276

lant, sed secundùm spiritum. Qui enim secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt: sapiunt: qui vreò secundùm spiritum sunt, quæ sunt spiritus, sentiunt. Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt.

℟. Ecce Sacerdos.

Lectio iii. c. 13. & 14.

ET hoc scientes tempus, quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quàm cùm credidimus. Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis: Sicut in die honeste ambulemus: non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione: sed induimini Dominum Jesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis. Infirmum autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. Nemo enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur. Sive enim vivimus, Domino vivimus; sive morimur, Domino morimur. Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus.

℟. Juravit Dñs.

IN II. NOCTVRN.

Lectio iv.

AVgustinus undevigesimum annum agens, spreta, ut ipse ait, religione, quæ sibi puero à parentibus insita erat, ad Manichæos defecit, iisdemque novem annos adhæsit. Sed & Carthagine, ubi Rhetoricam profitebatur, illicitis amoribus irretitus est, ac Genethliacorum deliramenta aliquandiù secutus. Auditorum Carthaginensium immodestia offensus, audito, Romæ adolescentes sedatiùs litteirs operam dare, matre decepta, conscenso clam navigio, illuc contendit: ubi correptus ægritudine, in vitæ discrimen incidit. Sed piæ matris precibus servatus est, ejus discessum, erroresque inconsolabiliter deflentis.

Confirmatâ valetudine, eloquentiæ ſcholam aperuit, ac fermè per annum Romæ docuit. Poſt à Symmacho Vrbis Præfecto, Rhetoricam ipſam publicè profeſſurus, miſſus eſt Mediolanum: ubi Sanctum Ambroſium diſputantem in populo ſtudioſè audiens, perſpecta Manetis inſania, nondum tamen rectè ſentiens, Academicorum more de omnibus dubitans, atque inter omnia fluctuans, Manichæos relinquere decrevit; ac tandiù eſſe catechumenus, donec aliquid ſibi certi eluceret, quò vitæ curſum intenderet.

℟. Inveni David.

Lectio v.

CVm autem Ambroſii conciones frequentaret, & ſacras litteras, præſertim Divum Paulum, avidiſsimè legeret: ad Catholicam fidem ſeriò animum adjecit; quem valde jam incenſum, magis impulit Sancti Simpliciani, cui æſtus animi ſui contulerat, gravis adhortatio. Nam is Marii Victorini, celebris quondam in Vrbe Rhetoris, ei exemplum propoſuit; quem in ſenecta, mirante Roma, gaudente Eccleſia, Chriſto nomen dediſſe memorabat. Suſceptum conſilium morabantur deſiderium conjugii, & ſæculi blandimenta. Sed Potitiano narrante de Antonii mirabili ſanctimonia, atque de illius ſectatoribus in eremo auſteriorem vitam colentibus; abeunte illo, tenere ſe non potuit, quin ad Alipium converſus exclamaret: Quid eſt hoc? inquit, ſurgunt indocti, & cœlum rapiunt; & nos cum doctrinis noſtris ſine corde, ecce ubi volutamur in carne, & ſanguine. Mox adjectum ædibus hortulum ingreſſus, ſub ficu ſtratus, cùm veterum voluptatum memoria animum pertentaret, vocem audivit, quaſi pueri, vel puellæ canentis: Tolle, lege, tolle, lege.

℟. Poſui adjutorium.

Lec

Lectio vi.

QVod ille divinitùs sibi dictum interpretans, concitus surgens, sacrarum litterarum codicem in proximo aperiens, in ea Apostoli verba incidit: Non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione; sed induimini Dominum Jesum Christum. Tunc verò quasi infusa ejus cordi securitatis luce, omnes ab eo hæsitationis tenebræ discussæ sunt. Itaque abjecta omni rerum humanarum cura, non modò baptismum suscipere, sed etiam Deo addictiùs servire constituit. Igitur abdicato docendi munere, unà cum matre, quæ ex Africa ad eum venerat, atque amicis rus concedens, sacris precibus, & jejuniis vacans, monasticæ vitæ, quam pòst amplexus est, rudimenta posuit. Sed ubi tempus advenit, quo sacro lavacro nomen dare oportebat, Mediolanum rediit, ipsisque Paschalibus diebus, incredibili bonorum lætitia, unà cum filio Adeodato, atque Alipio familiari, multisque aliis, lustralibus lymphis à Beato Ambrosio expiatus est, annos natus triginta tres. Tunc verò Ambrosius, ut scribit Sanctus Dacius, ob tanti viri conversionem Deo gratias acturus, Te Deum laudamus præcinuit; Augustino vicissim respondente: Te Dominum confitemur. Atque ita sacer ille Hymnus, quo assiduè Ecclesiastica templa resonant, à viris sanctissimis alternis ad finem usque contextus est.

℟. Iste est, qui.

IN III. NOCTVR.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. c. 19.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Joannis Chrisostomi.

Homilia 65. in Matth. init.

QVænam sunt hæc omnia, quæ te dicis, Beatissime Petre, reliquisse? Arundinem, retia, naviculam, universumque piscatorum artificium, hæc tu omnia vocas? Ita, iniquit; sed non ambitione quadam, aut inani gloria: verùm ut pauperum plebem hac interrogatione introducam. Nam quoniam à Domino dictum est: Si vis perfectus esse, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cœlo. Ne quis pauperum opinetur, non posse ad perfectionem se pervenire, cùm non habeat, quæ pauperibus offerat, quærit Petrus, ut tu discas, nihil te minus propter inopiam habiturum.

℟. Amavit eum Dñs.

Lectio viii.

QVærit, inquam, Petrus, ne si id à se perciperes, præsertim cùm adhuc spiritus gratia non abundaret, ambiguitate perplexus jaceres; sed ut ab ipso ejus Magistro prolata sententia, firma spe roboreris. Nam quemadmodum etiam nos pro aliis disputamus, sic Apostolus quoque ad universi orbis commodum non dubitavit interrogare. A superioribus enim patet, nihil de se ipso ambiguisse. Qui enim ipsorum Cœlorũ claves suscepit, quantò magis de cæteris, qui in Cœlo sunt, confideret?

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus, alleluja.

℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

276.
272

Lectio ix.

TV autem illud diligenter expende, quàm exquisitè duo illa, quæ Christus à divite petit, ut scilicet pauperibus substantiam distribueret suam, & Christum sequeretur, breviter complexus est, dicens: Reliquimus omnia, & secuti sumus te. Ambo enim hæc facta jam erant; nam sua reliquerunt, ut ipsum sequerentur, & eo quòd omnia reliquerunt, sequi faciliùs potuerunt: & quoniam reliquerunt, confidere, atque gaudere ipsos admonebat. Quid igitur Christus respondet? Amen dico vobis, quia vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede Majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.

Ad Benedictus, Aña.

Per viscera misericordiæ suæ visitavit Dominus Augustinum, ut qui priùs sedebat in tenebris, & umbra mortis, posteà illuminaret orbem, alleluja.

Vesper. de S. Joanne ante Port. Latin. ut in Breviario.

Pro Commemoratione Conversionis S. Augustini, Antiphona.

Fecit Dominus in Conversione Augustini populo suo ingentem lætitiam; hostibus superbis terrorem, & cunctis fidelibus tutamen, recordatus misericordiæ suæ, alleluja.

℣. Justum deduxit.
℟. Et ostendit.

Oratio, ut suprà.

Missa propria.

HISPA-

HISPANIARUM.

SAcra Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardenalis Belluga, inhærendo indulto ad instantiam Serenissimæ Hispaniarum Reginæ, sub die 25. Maji 1726. jam elargito, suprascriptum Officium proprium, & Missam Conversionis Sancti Augustini per eumdem Eminentissimum Belluga diligenter revisum, atque relatum approbavit, ac singulis annis pro die 5. Maji ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus in omnibus Regnis, ac Dominiis Serenissimo Hispaniarum Regi subjectis recitari, ac respectivè celebrari posse censuit, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 3. Julii 1728.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 7. ejusdem mensis, & anni 1728.

N. Card. Cosſia.

Loco ✠ sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamenus, Sac. Rit. Congr. Secr.